

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1647/2020
11.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж. 244/19 од 29.10.2019. године, у седници од 11.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против одлуке о трошковима поступка из пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж. 244/19 од 29.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ решење о трошковима поступка из става другог изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 116/18 од 27.04.2018. године и пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж. 244/19 од 29.10.2019. године у делу којим је потврђен став други изреке првостпене пресуде и предмет се враћа првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 116/18 од 27.04.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле и тужена је обавезана да јој изврши уплату мање уплаћених доприноса пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду по стопи на дан уплате, на износе наведене овим делом изреке. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж. 244/19 од 29.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда.

Тужилца је благовремено изјавила ревизију против дела другостепене пресуде којим је потврђено решење о трошковима из првостепене пресуде, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11.. 87/18), због потребе разматрања правних питања

и уједначавање судске праксе у вези права на трошкове поступка. из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље основана.

Тужиља је тужбом тражила да се тужена обавезе на уплату припадајућег доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Првостепеном пресудом је усвојен тужбени захтев тужиље, али је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, јер је по оцени првостепеног суда тужиља могла потраживати доприносе у парници у којој је потраживала новчану накнаду. Побижаним делом другостепене пресуде потврђена је првостепена одлука о трошковима поступка, јер је и по оцени другостепеног суда тужиља имала могућност да трошкове потражује у ранијем поступку у коме је потраживала разлику накнаде.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. тог закона је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка тужиљи нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтевом ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору. Из изнетих разлога, обе нижестепене одлуке о трошковима поступка су укинуте.

У поновном поступку, првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 416. став 1- ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић